

IV 63
Год. II.

Варна, септемврий 1933 г.

Кн. I.

ГОЦЕ ДЪЛЧЕВЪ

Азъ не принадлежа на себе си,
а на дѣлото.

Г. Дѣлчевъ

Периодично издание на Македонското Младежко Дружество
„ГОЦЕ ДЪЛЧЕВЪ“ — Варна.

Македонско Младежко Д-во „ГОЦЕ ДЪЛЧЕВЪ“ — Варна
Société de la Jeunesse Macédonienne — Varna

Отдѣлъ Организационенъ

№ 78

5 септемврий 1933 год.

гр. Варна.

Окръжно № 3

Другарки и Другари,

Ето вече една юдина, както сждбинитѣ на нашето дружество се намиратъ въ ржцетѣ ни. До колкото можяхме да оправдаемъ доверието, съ което Вие ни удостоихте — оставяме Вий сами да прецените. Но нека не се забравя, че при условията при които работихме, ние положихме всички усилия да постигнемъ по възможность максимумъ резултати въ всѣко едно отношение. Отъ отчета ни, който Ви предлагаме, личи, че нашитѣ усилия не сж отишли напраздно. Затова, ние Ви канимъ въ Недѣля, 10 септември 2 часа сл. об. въ Македонския Домъ на общо юдишно събрание при следния дневенъ редъ:

- 1) Отчетъ на настоятелството;
- 2) Отчетъ на контролната комисия;
- 3) Освобождаване отъ длжность и отговорность настоятелството и контролната комисия;
- 4) Изборъ на ново настоятелство и контролна комисия и
- 5) Разни

Поради юлътата важность, която представлява това събрание, Вашето присжтствие е необходимо и задължително.

Съ другарски приветъ:

Председатель: Блаюй В. Ляпчевъ

Секретарь: Георги Павловъ

Имб N 2662/10 163

Защо сте се жертвали . . .

Живѣемъ въ периодъ на отпразднуване 30 годишнини. Отпразднувахме 30 годишнината отъ смъртта на Г. Дѣлчевъ — легендарния борецъ за свободата на Македония, 30 години отъ солунскитѣ атентатори—предвестницитѣ на Илинденската епопея и най-после 30 години отъ Илинденското възстание —величавъ изразъ на всенародния мак. копнежъ за воленъ животъ.

Какво значение иматъ тѣзи годишнини за насъ?

Преди всичко тѣ идатъ да ни напомнятъ за едно минало, славно, отлетяло, но безсмъртно, защото времето не е въ състояние да хвърли булото на забвението върху него, за да го изтръгне отъ нашето съзнание. Напротивъ днесъ повече отъ другъ, пжтъ то е възкръснало у насъ подъ една чудновата свѣтлина, която го издига въ висинитѣ на едно минало, окичено съ ореола на най-високия идеализмъ и на най-великото мъченичество

И действительно, нека се запитае, какво представлява то?

Уви — словестнитѣ изрази сж немошни да предадатъ цѣлиятъ му смисълъ и значение — още повече — такива излѣзли отъ устата на ония, които не сж живи свидетели и творци на тази велика епопея.

Но ние, които сме чеда на тѣзи, които преди 30 години сътвориха тази славна епоха, ние които сме откърмени отъ млѣкото на оная, която на Ивинденъ е била или куриерка или укривателка или такава, която рамо до рамо съ мъжа е сподѣляла сждбата на бунтовника, ние, които жадуваме за свобода, защото познаваме робството отъ това, което наричаме изгнаничество, ние разбираме това славно минало чрезъ нашитѣ сърдца.

И наистина, когато става дума за Илинденската буря, сложете ржката на сърдцето си за да почувствувате — колко силно то тупти! Коситѣ ни, настрѣхvatъ, кръвта ни закипява, самочувствието ни се усилюва, гордостта и самоувѣреността заговорватъ у насъ — но уви, когато погледътъ ни се взре въ днешната ни жалка действителностъ, една студена вълна облива нашето тѣло и една дълбока въздишка се изтръгва отъ нашитѣ сърдца.

Нима, това е истина, може ли да бжде това вѣрно?—сж първитѣ въпроси, които си задаваме. И когато се увѣримъ, че това е истина, че е истина да гледашъ, какъ братъ брата си убива, да си свидетелъ, какъ се потѣпкватъ заветитѣ на ония, които съ едно рѣдко себеотрицание, сж се жертвували за нашата свобода—да виждашъ тѣсногръдието, алчността, кариеризма и лжжеродолубието да се издигатъ въ култъ, да чувствувашъ, какъ се използва за долни смѣтки великото македонско освободително движение и какви грозни престѣпления се извършватъ отъ негово име, безсъмнено негодуванието те обзема и ти възтавашъ, възтавашъ противъ самото дѣло, като че-ли то е виновно, възтавашъ противъ всички ония, които сж се жертвували предъ неговия олтаръ и се провиквашъ.

Защо сте се жертвали Вий деца — борливи . . .

Но когато погледътъ ни проникне по дълбоко и потърси причинитѣ за тази трагична наша действителностъ — тогава става ясно, че не дѣлото е виновно, нито пъкъ ония, които сж се жертвували за нашата свобода, а виновни сме ние, които не можемъ да разберемъ трагедията на нашия народъ, великия смисълъ на македонската освободителна борба — ние, които не можемъ да се освободимъ отъ нашето жалко азъ, за да разберемъ чарътъ на това, което наричаме — *да се жертвашъ и да работишъ за благоу на своя народъ*, и най-после, най-много виновни сж всички ония, които не на дѣлото служатъ, а дѣлото служи на тѣхъ.

И когато въ едно движение тѣ взематъ връхъ, когато тѣхния брой наделява броя на идеалиститѣ — тогава движението се изправя предъ една пропастъ, която може да бжде фатална за неговото сществувание.

Но македонското освободително движение, което е масово и всенародно движение, което гони свободата на цѣлъ единъ народъ, въ основата на който лежи идеята за свобода и човѣшки правдини — крие една особеностъ — **то не умира — то не може да умре**, защото самата идея за свобода и човѣшки правдини е безсмъртна. „Тази идея може за моментъ да бжде погребана, тежъкъ

камъкъ може да бжде поставенъ надъ нейния гробъ, съ оловни печати може да бжде запечатанъ той, стража отъ въоръжени войници могатъ да го пазятъ — но тя пакъ ще възкръсне за срамъ и позоръ на всички, които се плашатъ отъ нейната свѣтлина“. Затова напразни сж усилията на тѣзи, които се стремятъ да обезсилятъ македонското освободително движение, напразни сж усилията на всички, които се стремятъ да го отклонятъ отъ пѣтя на неговото историческо развитие. Единичната воля не може да се налага на това движение, защото то не е движение на една личностъ, но движение на цѣлъ единъ народъ. Той се явява жизнена необходимостъ за тоя народъ до като той лежи подъ робство. Това движение — което гони благото на единъ многоизстрадалъ народъ, трѣбва да върви въ унисонъ съ живота, да тупти съ пулса на историческия моментъ, то не бива да бжде пречка на общочовѣшкото развитие, да сътрудничи съ реакцията — защото въ противенъ случай би отрекло само себе си. То трѣбва да бжде движение напредничаво — да бжде противъ реакцията и тѣсногрѣдието, да бжде идеалистично, масово и всенародно. Така схванато македонското освободително движение ще представлява една гранитна скала — о която безболезнено ще се удрятъ стрелитѣ на непосредственитѣ врагове на Македония — до като единъ день тя ги смаже подъ собствената си тежестъ.

Македонската младежъ въ това отношение е извикана да изиграе една много важна роль. Тя съ своята непорочностъ, чистота и идеализмъ — представлява единъ неocenимъ нравственъ капиталъ, изворъ на живителна сила — която ще подхранва македонската

освободителна борба — съ непрекъсващи струи отъ идеализмъ.

Но за да представлява тя такъвъ капиталъ трѣбва преди всичко да се вдъхновява отъ великата идея за Свободата на Македония. Тя трѣбва сжщевременно да се въодушевява отъ подвизитѣ, дѣлата и идеитѣ на тия, които сж окичени съ ореола на **народни учители**. А тѣ сж първоапостолитѣ на макед. революция — създателитѣ на тази епоха, чиято 30 годишнина отпразнувахме напоследъкъ.

Да хвърлимъ единъ погледъ въ това минало, да проникнемъ и разберемъ стимулитѣ, които сж го движели — да вземемъ поука отъ него — ето какво значение иматъ отпразднуванията на тия годишнини.

Само тогава ще разберемъ, че свободата на Македония е преди всичко дѣло на македонския народъ. Ако той не е единенъ, ако той не е сплотенъ около едни и сжщи искания — наложени отъ историческия моментъ, ако всредъ него не настѣпи *предилинденската действителностъ* — то безспорно за едно скорошно освобождение не може и да се мисли. Това е много ясно за да има има нужда отъ пояснение.

Затова не остава нищо друго освенъ да се заработи въ това направление.

Македонски младежи — Вие съ Вашия идеализмъ съ чистота на Вашата душа — сте извикани да бждете пионери въ възраждането на македонското освободително движение.

Сплотете се около знамето на Гоце, Даме и Пере — смѣло го издигайте — защото то е знамето на утрешното *македонско освобождение*.

Отъ Редак. Комитетъ.

ТЕЛЕГРАМА

В. „Македонска правда“

Графъ Игнатиевъ 11 София

Младежъта отъ „Г. Дѣлчевъ“ въ Варна сияе отъ радостъ и възторгъ за гдето в. „Македонска правда“ органъ на македонската емиграция излиза подъ редакторството на нейния любимъ водачъ. То възторжено го поздравлява и му пожелава часъ по-скоро да изгради макед. единство, тъй необходимо днесъ за нашата освободителна борба.

Дерзайте, смело дигайте знамето на Гоце, защото то е знаме на макед. възраждане, на македонското освобождение.

Отъ Настоятелството.

Къмъ новъ Македонски Младежки Сюзъ „Гоце Дѣлчевъ“

Преди десетъ години въ Варна се поставиха основитѣ на Македонскитѣ Младежки Сюзъ, който броеше тогава 19 градски организации съ 2850 членове и 3 селски организации съ 150 членове. Колко македонската младежъ е била интусазирана тогава, колко е била преиспълнена съ обичъ и чувство на вѣрно служене на родната земя говори факта, че петъ години по-късно Мак. Мл. сюзъ разрастна на 38 градски организации съ 7225 членове и 163 селски организации съ 12237 членове или всичко 201 млад. организации съ внушителната цифра 19462 души редовни дисциплинирани младежи.

Въ 1928 година растежа на тоя мощенъ сюзъ замръзна на тия цифри. Причинитѣ за тоя победоносенъ възходъ на Македонскитѣ младежки сюзъ и згромоляването на сжщиятъ следъ 1928 г. за насъ па и за всѣки другъ, който е живѣлъ или наблюдавалъ развоя на живота въ тоя сюзъ сж ясни и обясними. Следъ оная необмисленъ, пакостенъ и осжденъ отъ цѣлиятъ македонски народъ маршъ на избиване честни доблестни и многозаслужили македонски синове, следъ оная кървави македонски вакханалии устройвани изъ улицитѣ на София отъ самозабравили се македонски синове, следъ безплоднитѣ усилия съ сюзнитѣ дейци да създадатъ отъ македонската младежъ апологетъ на тия грозни убийства ние виждаме съ една рѣдка проникателностъ тази младежъ да си отива вѣрна на своето историческо предназначение. Погнусена отъ тия цинични и долни деяния на ржководнитѣ фактори на първо време македонската младежъ въ голѣмото си болшинство счете за нужно да се оттегли отъ младежкото движение, масово напустна организациитѣ за да дочака да види гибелниятъ край на оная, които разориха онова, което бѣ градено въ толкова непосилни години. И днесъ виждаме, следъ тоя страшенъ и пагубенъ походъ на зложелателитѣ на нашето младежко движение следъ оная твърдения на самозабравилитѣ се фактори на сжщото, че всички младежи биле здраво сплотени подъ знамето на тоя сюзъ и че представи-

тели могатъ да бждатъ само тѣ да крета съ сжщото число младежки организации съ не-повече отъ 3000 души редовни члена и то предимно отъ Петричкиятъ край тамъ кждето бичува камшика и насилието е въ култъ.

Що се отнася за дейността на тия праздни фирми отъ младежки организации до колко тѣ работятъ за културно-просвѣтното издигане на своитѣ членове, малко на брой още заблудени младежи, говори факта че тази година се даде отчетъ тамъ кждето не можеше никой да види и чуе, въ Горна-Джумая, кждето се даде и знамето на оная организация която сжществува като фирма въ Варна и чиято дейностъ е много добре известна на варненското общество.

Будната и трезва македонска младежъ въ Варна обаче не престана да мисли и работи за своята Родина честно и самоотвержено и тогава, когато смъртъта витаеше надъ всичко. Обречена въ неволи и незгоди тя работи и ще работи по пжтя на великитѣ учители на македонската революция Гоце, Даме и Пере.

Множеството обаче постжпили питания, писма и поздравления въ последно време отъ видни наши младежи отъ повечето градове на царството ни вдъхватъ пълна вѣра, че въ близко време на мѣстото на гнилото и хилаво младежко движение ще изникне ново мощно и солидно македонско младежко движение.

Сплотени всички последователи на първоапостолитѣ на нашата свобода безъ разлика на полъ, вѣра, народност, политически убеждения и социални положения потикнати отъ нашия идеализъмъ, ще трѣбва да заработимъ за създаването на новиятъ мощенъ македонски младежки сюзъ „Гоце Дѣлчевъ“, който да бжде знамето, кумирътъ и свещениятъ храмъ на всички македонски младежи.

Прочие време е всички македонски младежи въ другитѣ градове да заработятъ за тържеството на потъпканитѣ Гоцеви идеи и завети и обособяването имъ въ младежки д-ва „Гоце Дѣлчевъ“.

Дим. Ив. Каневъ.

Отчетъ на настоятелството на Макед. Младежко Дружество „Гоце Дѣлчевъ“ — Варна за дейността му отъ 2.IX 1932—10.IX 1933 г.

Едно единствено съзнание ни обладава въ този моментъ, когато излизаме предъ Васъ съ настоящия отчетъ за дейността ни презъ изтеклата година. Това е съзнанието, че тази дейностъ, колкото и малка и да е, все пакъ е една жертва дадена въ името на нашата освободителна борба — на тая борба — предъ олтаря на която сж загинали хиляди знайни и незнайни синове на Македония.

Безсъмнено жертвитѣ, които ние всички правимъ за преуспѣването на нашето дружество — ни най-малко не могатъ да се мѣрятъ съ великия

подвигъ, съ безподобното себеотрицание — на оная — които днесъ сж окичени съ ореола на народни учители — и на народни мъченици.

Предъ тѣхния подвигъ ни е благоговѣемъ, предъ тѣхната велика саможертва — ние нѣмеемъ. Далечъ не можемъ да се мѣримъ съ тѣхния духовенъ миръ — защото тѣ сж човѣци — но човѣци-герои — които предъ свѣтлата идея за свободата сж решили или да умратъ или да я осжществятъ.

И когато човѣкъ иска да хвърли единъ погледъ въ тѣхния безкраенъ поименникъ, и се запознае съ подвизитѣ на всѣки единъ отъ тѣхъ —

остава очуденъ предъ тѣхния героизмъ — предъ тѣхното слѣпо отдаване на великата идея за свободата на Македония. И тѣхната смъртъ, и тѣхната кръвъ е, която дава на македонското освободително движение единъ колоритъ на религиозенъ мистицизмъ.

Идеята за Свободата на Македония се явява, като че ли една религия — която е пустнала дълбоки корени въ душата на македонския робъ, и на македонския изгнаникъ — една религия — която ничия човѣшка ржка не би могла да унищожи.

Тази идея е която ни е събрала въ този моментъ, тя е която ни вдъхновява — и въ името на нея ние трѣбва по-здраво да се сплотимъ, за нея да живѣемъ — и ако се наложи — ще трѣбва безсмыслено и за нея да умремъ.

Другари,

Съ тия нѣколко уводни думи ние пристѣпваме къмъ нашия отчетъ, който е раздѣленъ на 4 части:

1) Организационна, 2) културно-просвѣтна, 3) спортно-туристическа и 4) финансова.

I. Организационна.

а) съставъ

На общото годишно събрание състояло се на 2 септември 1932 г. Вие избрахте за настоятелство следнитѣ членове: Бл. Ляпчевъ, Ат. Пѣевъ, Георги Павловъ, Дим. Каневъ, Никола Ралчевъ, Бор. Наумовъ, Методи Хърватовъ, Методи Чонковъ и Василь Ризовъ, а за подгласници: Иванъ Илиевъ и Василь Петровъ.

Ние избраницитѣ на събранието съ протоколно решение № 1 отъ 7 септември 1932 г. се конструирахме както следва:

Председателъ: Бл. Ляпчевъ, под. пред. завед. културния отдѣлъ Дим. Каневъ, подпред. завед. спорт. отдѣлъ: Никола Ралчевъ, секретаръ: Георги Павловъ, касиеръ: М. Хърватовъ, п. касиеръ: М. Чонковъ, дом. библ. В. Ризовъ и съветници: Ат. Пѣевъ и Борисъ Наумовъ.

Никола Ралчевъ съ заявление вх. № 25, по-моли н-ството да му приеме оставката, понеже за въ бждаще не можелъ да присѣдства редовно на заседанията.

По поводъ заявлението н-ството съ проток. решение № 27 отъ 26.II. 1933 г. взе следното решение: Заявлението на Никола Ралчевъ не се уважи напълно, а го освободи отъ подпредс. мѣсто, като за въ бждаще ще заема длъжността на съветникъ на мѣстото на Ат. Пѣевъ, а последния остава подпредседателъ.

Въ тоя си съставъ н-ството съществува и до днесъ, когато се явяваме предъ Васъ да дадемъ годишния си отчетъ за нашата дейность презъ изтеклата година.

б) движение на членоветѣ.

Презъ годината сж се записали 43 души — та общото число на членоветѣ ни възлиза на 292 души. Напуснали сж града 5 души и сж се поминали 3 — наши добри членки и членове Цанка Иванова, Надя Вангелова и Сидо А. Сидовъ — за което молимъ да почетемъ тѣхната паметъ съ ставане на крака.

в) настоятелствени заседания

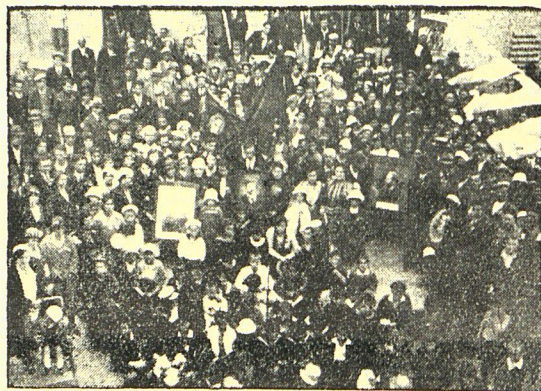
Презъ отчетния периодъ н-ството е имало 50 заседания посещавани редовно отъ всички членове на настоятелството и отъ части отъ контролната комисия.

г) събрания.

Общи събрания презъ сжщия периодъ сж свикани 5 и едно настоящето всичко 6. Последнитѣ сж заседавали въ Македонския Домъ. Събранията винаги биваха масово посещавани и сж минавали въ обсъждане на организационни въпроси, които въ началото бѣха твърде много.

Първото събрание състояло се на 3.X. 1932 г. въ присѣдствието на 120 членки и членове, се занима съ избирането на културно-просвѣтна и спортна комисии, педесетари и главатаръ:

Избрана бѣ културно-просвѣтна комисия въ следния съставъ: Диманка Панайотова, Александъръ Мишевъ и Лазаръ Продановъ.

Манифестацията по случай „Гоцевия денъ“.

Задачата на тая комисия е ведно съ н-ството да се грижи за изнасянето на сказки, реферати, утра, вечеринки, другарски срещи и др., въобще да се грижи за духовното и просвѣтно издигане на членките и членоветѣ.

Спортната комисия се избра въ следния съставъ: Мирчо Миповски, Атанасъ Милевъ, Андрей Чалмовъ и Андонъ Радевъ. Отначало последната работи твърде много и бѣхме напреднали въ това отношение доста, но поради стеклитѣ се на последъкъ събития отъ голѣмо значение, последния се остави на заденъ планъ, до като днесъ почти не съществува.

Педесетари не се избраха, понеже имахме на лице дейността отъ миналата година отъ тая система, която не е твърде ефикасна. Избранъ бѣ само главатаръ, който при паради и други тържества да води манифестацията. Такъвъ бѣ избранъ съ акламации члена Борисъ Караскаковъ.

Въ останалитѣ събрания посещавани масово се вземаха разни решения свързващи организационния животъ.

II. Културно-просвѣтна.

а) сказки.

Презъ годината н-вото можа да устрои само една публична сказка, държана отъ подпредседателя на Братството г. Дим. п. Ефтимовъ на тема:

„Основните принципи на македонската освободителна борба.

Сказката бѣше масово посетена и изнесена съ грамаденъ успѣхъ, поради засегащитѣ болни въпроси около македонската освободителна борба, интересуващи емиграцията.

б) Реферати.

Настоятелството не е свикало специални събрания за реферати, но винаги е използвало другарскитѣ срещи и общи събрания, където сж четени следнитѣ такива:

Отъ председателя Благой Ляпчевъ на тема: „Нравственитѣ и политически предпоставки на македонската борба.

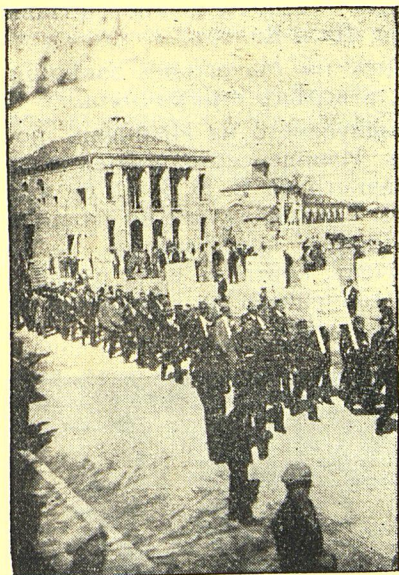
Отъ секретаря Георги Павловъ на тема: „Гоце Дѣлчевъ — животъ и дейность“.

Отъ члена Лазаръ Продановъ на тема: „По националния въпрос“.

Сжщо така сж държани речи отъ членове на настоящелството по македонския въпросъ.

в) Библиотека.

Настоятелството въ своето заседание на 7 септемврий съ протоколно решение № 1 тури основитѣ на една библиотека, която днесъ брои 100 тома. Но поради редъ причини последната не можа да се развие усилено. Ние обръщаме вниманието на бъдащото настоятелство да се загрижи сериозно съ този въпросъ, като направи всичко нужно за пълното оформяване на последната.

Тръгване отъ Македонския Домъ.

г) Вестници, списания и афишна пропаганда.

Настоятелството трѣбва да констатира, че втория брой отъ списанието „Гоце Дѣлчевъ“ далечъ не може да се сравни било по мащабъ, било по съдържание съ първия брой. Причинитѣ сж много и то предимно материални. Въ замѣна на това настоятелството издаде вестникъ „Гоцевъ листъ“ идейно издържанъ по случай 30 год. отъ смъртта на Г. Дѣлчевъ. Ефектътъ, който произведе нашия вестникъ бѣше извънредно голѣмъ. Той дойде да попълни една празнина въ нашата многостранна

дейность. Но нека не се забравя, че въкъ „Гоцевъ листъ“ ще оправдае предназначението си, ако излиза поне единъ пѣтъ на месеца. Ето защо, началото е вече турено. Трѣбва бъдащото настоятел-

Часть отъ манифестацията начело съ ученически отрядъ на „Гоцевия день“ 7 май 1933 г.

ство да се заеме по-сериозно съ редовното издаване на „Гоцевъ листъ“ за да стане той боенъ органъ — отъ където ще се разнася думата на трезвата и идеалистична македонска младежъ.

Друго средство съ което настоятелството си служеше — за да изрази идейнитѣ ни позиции, това бѣха протеститѣ — издавани при всѣко едно убийство на нашъ сънародникъ. Тѣ представляваха грамадни афиши — залепени изъ всичкитѣ улици на града — въ които ние остро порицавахме убийствата — като средство за разрешение на идейни спорове. Въ тѣхъ ние освѣтлявахме общественото мнение върху македонската трагедия — изтъквахме голѣмата пакостъ, която братоубийствата допринасятъ за македонската освободителна борба — и апелирахме за тѣхното спиране въ името на нещастната и многострадална Македония. И нека констатираме съ задоволство, че до като по-рано малцина бѣха ония, които сподѣляха нашето мнение — сега нѣма човѣкъ нормаленъ, честномислящъ — който да подържа — че въобще убийствата сж една необходимостъ. — И това е единъ грамаденъ мораленъ успѣхъ за насъ — които първи издигнахме лозунга — *не е македонецъ този, който македонецъ убива.*

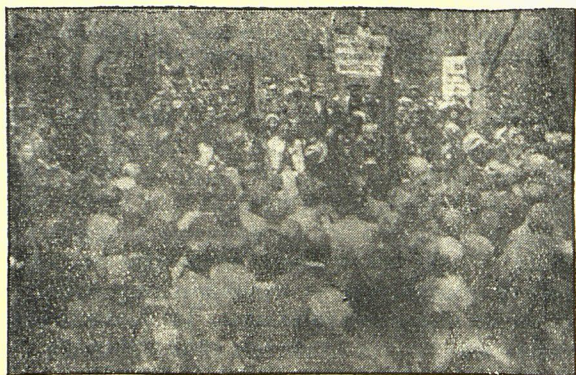
Да додемъ до това заключение ние дължимъ много на идеитѣ на Г. Дѣлчевъ, на този гениаленъ синъ на Македония — който не принадлежеше на себе си, а на *дѣлото*, на великото македонско освободително дѣло.

За да пропагандираме още по-вече тази идея всрѣдъ обществото — ние уредихме агитационна седмица — една недѣля по-рано отъ Гоцевитѣ тържества. Всичкитѣ мисли на Г. Дѣлчевъ бѣха напечатани въ малки афиши — и разлѣпени навсѣкжде изъ града. Моралния ефектъ бѣ грамаденъ и резултатътъ отъ него се почувствува на Гоцевитѣ тържества — които ще останатъ паметни въ живота на македонската емиграция въ Варна.

д) отпразднуване на празниците.

Най-голяма сплотеност, най-голямо единодушие от страна на емиграцията се манифестира въ Денът на Гоце Дѣлчевъ, когато стана и освещаването на д-вено то знаме. Това бѣше едно голямо събитие въ живота на македонската емиграция въ Варна. Многохилядният народъ от стари и млади, който отъ рано се събираше въ македонския домъ, стройните редове и голѣмата дисциплина идва за сетенъ път да докаже, че емиграцията има голѣми симпатии къмъ нашето д-во и го тачи най-ревностно.

Трогателенъ бѣше моментътъ при освещаването на знамето, когато кръстника, многоуважавания отъ всички емигранти Михаилъ Николовъ, поднесе на коленичания председателъ и знаменосецъ, знамето съ топли слова, които трогнаха до сълзи всички присѣтстващи. Отъ тукъ се образува импозантна манифестация която не можейки да се побере въ салона „Зала съединение“, кждето щеше да се устрои траурно утро, продължи въ морската градина, до паметниците на народните будители.

Моментъ когато Д. п. Ефтимовъ говори предъ паметниците на Ботевъ и Левски по случай „Гоцевия день“.

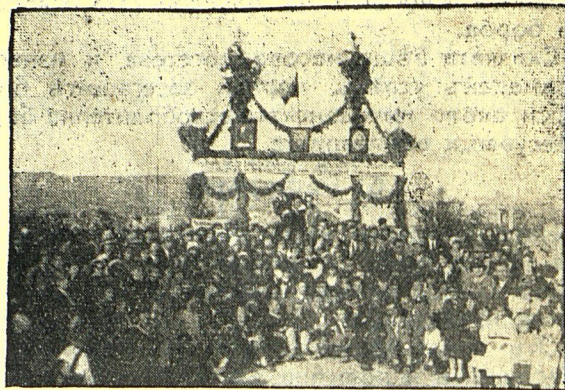
Тукъ председателя Благой Ляпчевъ, откри събранието съ хубави думи и даде думата на Дим. п. Ефтимовъ, който описа значението на празника, следъ което, пакъ подъ строй се отправи въ домътъ, кждето стана закриването на предобѣдните тържества.

Следъ обѣдъ въ македонския кварталъ на пл. Илинденъ предъ великолепно построена арка, на която личаха портретите на тримата народни герои Гоце, Даме и Пере, а подъ тяхъ лента съ надписъ „Поклонъ предъ Вашата паметъ безсмъртни учители!“

„Слава Вамъ герои народни мъченици“, се откри отъ председателя на д-вото голѣмия македонски съборъ.

Тукъ му е мѣстото да споменемъ и отправимъ благодарностите отъ страна на настоятелството на членовете Дим. Каневъ, Атанасъ Янковъ, Дим. Гилевъ, Благой Василевъ, Атанасъ Маноловъ и други такива, които положили трудъ и воля за построяването на арката. Настоятелството сжщо благодари и на всички останали членове, които взеха най-живо участие, въ приготовленията за празника, като разлепване на афишите, мислите на Гоце Дѣлчевъ и др.

Следъ откриването музиката засвири, завиха се кръшни хора. Площада се показва тѣсенъ да

Арката построена на пл. „Илинденъ“ предъ която се откриха следобѣдните „Гоцеви тържества“.

побере надошлата емиграция отъ млади и стари, бѣдни и богати.

Всрѣдъ този голѣмъ ентузиазъмъ и рѣдка задушевностъ събора се закри въ 7 ч. вечерята.

Сжщо така по единъ много тържественъ начинъ се отпразднува и Денътъ на Македония. И тукъ многолюдната емиграция, стройните редове на младите гоцистки и гоцевисти, будиха възторгъ у публиката. Особено впечатление направиха младежите, облечени въ хубави нашенски носии, носящи начело портретите на великаните на макед. революция.

Въ морската градина отъ името на дружеството говориха — секретаря Георги Павловъ и подпредседателя Дим. Каневъ.

И денътъ на Македония завърши съ рѣдка задушевностъ всрѣдъ емиграцията.

Отпразднуването на Илинденъ по случай 30 години отъ Илинденското въстание и 40 години отъ основаването на В. М. Р. О. се извърши тоже тържествено. По покана на д-во „Илинденъ“ говори единственъ нашъ представителъ — председателя Благой Ляпчевъ, който съ една рѣдка академична речъ описа значението на Илинденъ, изпратена съ бурни аплодисменти.

Знаменосците на Мак. Млад. Д-во „Гоце Дѣлчевъ“.

Въобще, на всѣки единъ празникъ, на всѣко едно тържество, д-вото винаги е било поканвано и винаги е говорилъ нашъ представителъ. Въ това отношение н-вото се счита гордо да потвърди това, защото постигна голѣми успѣхи. Факта, че д-вото на всѣкжде е било официално поканвано на различни тържества, говори, че д-вото се е популяризирано и напълно замѣства оная малка групичка, присвоила името Макед. Млад. Организация, но за жалостъ само съ нѣколко души младежи.

Другарски срещи.

Презъ зимния сезонъ бѣха устроени 5 другарски срещи. Това бѣха 5 голѣми празници на македонската младежъ. Тѣ винаги сж биле посещавани масово отъ македонци млади и стари. Особено карнавалната другарска среща, когато повече отъ 35 членки и членове бѣха облечени въ ктинитѣ нашенски носии.

Вечеринки.

Презъ годината д-вото ни даде 2 вечеринки. Едната самостоятелна, а втората ведно съ братството.

Първата вечеринка бѣ дадена на 25.XII. 1932 г. Това бѣ единъ голѣмъ празникъ за македонската емиграция. Голѣмиятъ салонъ бѣ малкъ да побере многолюдния народъ, който се стичаше масово, та ставаше нужда да се връща обратно, безъ да изпита това удоволствие, да присѣтствува на това голѣмо тържество.

Литературната частъ бѣ изнесена съ грамаденъ успѣхъ и остави отрядно впечатление всредъ емиграцията. Всѣки отдѣленъ номеръ бѣ изпращанъ съ бурни аплодисменти и младитѣ артисти извиквани на бисъ отново на сцената.

Втората, която бѣ изнесена съ братството, сжщо така има грамаденъ успѣхъ, както първата. И тукъ емиграцията се стече масово и остана възхитена отъ литературната частъ, изнесена предимно отъ нашата театрална и балетна група.

Тукъ му е мѣстото да споменемъ и изкажемъ нашитѣ похвали и благодарности на театралната и балетна групи, които положиха всичкото си старание и изкуство за блѣскавото изнасяне на вечеринкитѣ и другарскитѣ срещи, като имъ пожелаваме, щото догодина да ги видимъ на сцената на нашия домъ съ още по-голѣмъ жаръ за доброто на д-вото ни.

III. Спортна-туристическа.

Настоятелството, върно на схващането „здравъ духъ въ здраво тѣло“ не е могло да не обърне внимание и на физическото развитие на нашитѣ членове. То създаде единъ спортнъ тимъ — който

въ началото на нашата дейность печелеше въ полето на спорта само лаври — за наша честъ и за честта на Македония. За екипирането на този тимъ настоятелството не се поколеба да хвърли много средства — съ които се набавиха фанели, обуца и топки за играчитѣ. Но нека признаемъ, че поради стеклитѣ се обстоятелства напоследъкъ — нашия спортъ не се развива. Дългъ се налага на бждащото настоятелство да не остави едно такова хубаво начинание да пропадне. Напротивъ — всички усилия трѣбва да се положатъ за възкръсването на нашия спортъ — за да може нашия тимъ да влезе въ редицата на организираниитѣ спортни дружества. Но за това се иска по-голѣма заинтересованостъ, по-силна воля — и по-малко нерви.

Въ сравнение съ миналата година настоятелството устрои много малко излети — поради късното затопляне на времето. Нѣма да говоримъ за ползата на екскурзиитѣ. Всѣки, който има душа, не може да не почувствува благотворното влияние на природата. Но нашитѣ екскурзии гонятъ и друга цель, — а именно, опознаване на членоветѣ. А това опознаване е необходимо — за да се развие другарството между насъ. Впрочемъ — бждащото настоятелство да не оставя екскурзиитѣ на заденъ планъ. Ние сме устроили всичко на всичко 4.

Обходени сж следнитѣ мѣстности: Гюндюзъ чешме, присѣтствуваха около 50 души, втория до Пейнирджикъ на който присѣтствуваха около 70 души. Както при първия, така и при втория времето бѣше лошо, поради което и излетнитѣ бѣха слабо посетени. Третия бѣ до Аладжа манастиръ, на който присѣтствуваха повече отъ 150 души.

Винаги на излетитѣ сж присѣтствували и възрастни съ семействата си.

IV. Финансова.

Никой не може да отрече нуждата отъ материални средства, днесъ, когато живота се върти, като чели само около тѣхъ. Безъ парични средства нищо не може да се направи — даже и най-благороднитѣ желания не могатъ да се осъществятъ. Потикнати отъ тази нужда, ние положихме всички усилия да увеличимъ приходитѣ на дружеството. И при бушуваната днесъ голѣма криза ние постигнахме много. При едно сравнение съ постжпленията отъ миналата година ще видимъ че приходитѣ ни тази година сж се увеличили около 8 пжти. Това увеличение ни даде възможность да развиемъ такава многостранна дейность — благотворното влияние на която се почувствува, не се съмняваме — отъ всички. За лишенъ пжтъ това иде да ни увѣри въ необходимостта отъ една стегната финансова служба въ нашето дружество, която при добро желание на членоветѣ — ще даде възможность да реализираме единъ по-голѣмъ бюджетъ.

**Македонски младежи! Всички до единъ на
Общото годишно събрание
въ НЕДѢЛЯ 10 т. м. 2 часа следъ обѣдъ въ
МАКЕДОНСКИЯ ДОМЪ.**

Драги другари и другарки,

Приключвайки нашия скромнъ отчетъ, ние съ пълно съзнание смѣтаме, че при условията, въ които съществуваше нашето д-во. сме изпълнили напълно нашия дългъ.

Самия фактъ, че въ разстояние на нашето управление, ние можахме да спечелимъ симпатиитѣ на всички трезвомислящи македонци, доказва това наше твърдение.

Настоятелството е разчистило пътя за по нататъшната дейность и сложило солидни основи, върху които новото н-ство ще гради своята дейность.

Ние Ви молимъ, впрочие, драги другарки и другари да ни освободите отъ длъжность и отговорность, като Ви благодаримъ за ценното съдействие и подкрепа, които ни указахте на всички наши инициативи.

На бъдещето настоятелство желаемъ по плодотворна дейность, за по скорошно постигане на нашитѣ съкровени идеали.

Да живѣе Д-во Гоце Дѣлчевъ, да живѣе Македонската Младежъ, де живѣе свободата на Македония.

Варна 4.IX 1933 г.

Отъ Настоятелството

РАВНОСМѢТКА

за приходитѣ и разходитѣ Макед. Млад. Д-во „Гоце Дѣлчевъ“ за време отъ 2.IX 1932 г. до 10.IX 1933 г.

№	П Р И Х О Д Ъ	Сума	№	Р А З Х О Д Ъ	Сума
1	Наличностъ отъ 1932 г.	189	1	Вечеринки	8370
2	Членски вносъ	2299	2	Другарски срещи	2500
3	Вечеринки	15173	3	Знаме	2250
4	Другарски срещи	3166	4	„Гоцевия день“	6450
5	Волни помощи за знаме	3390	5	Отпуснати помощи	360
6	Списания и вестници	7060	6	Списания и вестници	7050
7	Приходъ за „Гоцевия день“	2360	7	Некролози, венци, позиви и протести	2200
8	Отъ друг. среща на спортиститѣ	1066	8	За спорта	2850
			9	Пощенски и др.	357
			10	Канцеларски	1600
			11	Непредвидени	700
			12	Наличностъ	15
	Всичко	34702		Всичко	34702

гр. Варна, 10 септември 1933 г.

Касиеръ: М. Харватовъ

Контролна комисия: { 1. Хр. Антоновъ
2. Хр. Сидовъ
3. Н. Чонковъ

ДОКЛАДЪ

на контролната комисия на Македонското Младежко Дружество „Гоце Дѣлчевъ“ за отчетната 1932/1933 год.

Драги Другари,

На 4 и 5 септември 1933 г. контролната комисия въ составъ: Хр. Антоновъ, Хр. А. Сидовъ и Ник. Чонковъ, прегледа най-щателно касовитѣ и други книжа на дружеството и констатира, че тѣ сж водени редовно и акуратно.

Приходитѣ сж вписани най-редовно въ касовата книга, а за всѣки разходъ съществува и документъ.

Въ организационно отношение настоятелството е развило много похвална дейность, вложило е — максимумъ усилия и е направило всичко зависящо

отъ него, за да води живота на дружеството къмъ резултатни дѣла.

Протоколната книга е била водена най-редовно отъ секретаря, както и входящия и изходящия регистри. Архивата е добре подредена и отъ нея не липсватъ никакви писма.

Възъ основа на всичко това контролната комисия моли почитаемото общо годишно събрание да приеме отчета на настоятелството и нашия докладъ и ни освободи отъ длъжность и отговорность.

Контролна комисия: { Хр. Антоновъ
Хр. Сидовъ
Н. Чонковъ

Горно Джумайскиятъ метеоръ^{*)}

Отъ нѣколко месеци насамъ носеше се слухъ, че наскоро ще се появи надъ варненския небосклонъ Горно Джумайския метеоръ, като резултатъ отъ „Великия македонски съборъ“.

Варненскитъ „астрономи“ отъ петричкия факултетъ следеха съ голѣмъ интересъ появяването на метеора изпратенъ като велико чудо на природата отъ св. великогрѣшний Кондовъ и св. подпопълящъ Василъ Василий Варненски. Целта на този метеоръ бѣ да стресне добритъ апостоли, които проповѣдватъ свѣтлата правда и се борятъ срещу злото отъ кждето иде то. Създаде се голѣмъ интересъ по алармитъ около тоя метеоръ и за голѣмо очудване виждаме г. г. „астрономитъ“ начело съ Димчо Чулевъ преданния приятелъ на сръбския консулъ Жоржевичъ, Глигоръ Михайловъ (яйчара), Яни Михайловъ профинирания изнудвачъ и Христо Гелейчевъ качиха се на балкона на клуба „Бр. Миладинови“ съ далекогледѣ гледаха небосклона дано се появи дългоочаквания метеоръ. За голѣма изненада „астронома“ Димчо се провиква:—Ето го, иде насамъ. Всички ухилени до уши стискатъ си ржцетъ. Сега ще правимъ чудеса казаха тѣ, дано ни помогне светия *Сатанаилъ*. Следъ продължителни изследвания г. г. „астрономитъ“ забелязаха, че на метеора пише Макед. Благотв. Братство „Тодоръ Александровъ“ обаче въ скоби (преорганизирано въ Горна Джумая). Бай Димчо Чулевъ не можѣ да се стърпи и каза: — За да измия лицето си отъ хрчкитъ съ които бѣхъ обсипанъ отъ горе до долу въ занаячийския клубъ ще стана председателъ на „новото“ братство което ни го пращатъ двамата „светци“ и ето, че макаръ и за кратко време бай Димчо се самоназначи председателъ, Яни секретаръ, бай Глигоръ контролоръ и нѣкой си Торбаръ станалъ касиеръ, това е управлението на „новото“ братство, а колкото за другитъ членове тѣ хичъ хаберъ си нѣматъ, че сж ги назначили.

Обаче истинскитъ астрономи въ Варна останаха изненадани отъ появяването на тоя фантасти-

ченъ метеоръ и на 2 септемврий взеха своя далекогледъ, качиха се на високото здание на окръжния сждъ, пустнаха свѣтлитъ лжи и потърсиха въ тъмнината появилия се метеоръ. За голѣмо наше очудване свѣтлинитъ на правдата, констатираха, че това не е метеоръ, а едно тъмно облаче на което пише, вмѣсто Макед. Благотв. Братство „Т. Александровъ“ пише *мижи да те лажомъ* и около него обикаляха нѣколко охранени бухали вполнствие отъ които заслени отъ силната свѣтлина съ свѣткавична бърза литнаха надолу и се скриха въ тъмния соланъ на клуба „Бр. Миладинови“.

Съ пълно право ги наричаме бухали защото бѣгатъ отъ свѣтлината защото тя ги заслепява.

Никой да не си прави илюзии, че македон. емиграция не знае кои сж истинскитъ „водачи“ на новороденото незаконно и ссоро умрѣло братство преорганизирано отъ мъртви души, емиграцията знае, че не сж нито Чулевци нито Михайловци, а това сж старитъ закоравѣли грѣшни върховисти—кариеристи, които използватъ македонскитъ организации и чрезъ тѣхъ ставатъ кметове, народни представители и сждии.

Тѣзи грѣшници нѣматъ смѣлостта да застагатъ на чело и да водятъ открита борба а се криятъ задъ паравана на жалкитъ създания на Сатанаила.

Но истината блѣсна пустна своитъ свѣтли лжи, които освѣтиха мрачния небосклонъ а „метеора“ изчезна като сапуненъ мехуръ.

Такава е сждбата на всички метеори, които се явяватъ мимо волята на народа.

Охридски

^{*)} Нзпоследкъ въ мѣстнитъ вестници се появи едно несериозно съобщение съ заглавие: „На Донъ-кихотовцитъ отъ Македонския домъ“. Понеже на несериозни писания не може да се отговаря по единъ сериозенъ начинъ, затова редак. к-тъ помѣства горното получено отъ единъ нашъ сънародникъ.

КИРИЛЪ ТЕНЧОВЪ

Варна

ИЗНОСЪ на
ХРАНИ и ВАРИВА

Телефонъ 238. Телеграми „Тенчовъ“

БР. ЦЕКОВИ

ул. „Владиславъ“ 19

Складъ на всѣкакви видове
обущарски стоки

Най-голѣмъ изборъ

ВЪЛНЕНИ ПЛТОВЕ

ще намѣрите въ магазина

Петко Градинаровъ

на ул. „Ц. Борисъ“ жгъла „Шипка“

Индустр. Акц. Д-во

„Янко Л. Зантопуловъ“

Фабрика за медни, алуминиеви и лѣярски издѣлия

Телеф. № 339. Тел. адресъ: Зантопуловъ

ТЮТЮНЕВАТА ФАБРИКА „МОМИЧЕ“

на

М. К. Авгеринниди — Варна

Произвежда най-приятни и
ароматични тютюни.

ВАСИЛЪ ХР. ПОПОВЪ

най-голямъ складъ на вълнени платове

въ Варна.

Цени конкурентни.

ЗЛАТАРСКИ МАГАЗИНЪ

„ЗЛАТЕНЪ ЛЪВЪ“

БОРИСЪ НАУМОВЪ

ул. „Мусала“ 10

(срещу Еврейския Домъ)

Изработва пръстени, обици, гривни и др.
златни и сребърни предмети. Специална
работилница за гумени и металически
ПЕЧАТИ. При цени износни.

Магазинъ „РЖКОДЪЛИЕ“

Атанасъ Трандафиловъ

ул. „Аспарухъ“ № 5 — Варна

СОБСТВЕНО АТЕЛИЕ за стамбиране,
бродерия, ажуръ, монтиране покривки
и пердета.

Шиемъ чиизи за свадби, годежи и
кръщение. Цени конкурентни.

Христо Н. Райчановъ

адвокатъ

ул. Охридъ № 4

Телефонъ № 556 — Варна.